

Jana Burdová - Studio Jana Burdová

Vlasy a kadeřnictví jsem potkala náhodou, o mém pracovním oboru rozhodly zdánlivě nepodstatné maličkosti. Několikrát v životě jsem stála na křižovatce, kde jsem se

mohla dát úplně jiným směrem. Přesto mě něco stále vede cestou na dosah kadeřnické práce. Ta se v průběhu dvaceti let stále proměňuje a hodně moc mne naučila. Vlastně se permanentně tváří, že není hotová, že je třeba se to či ono doučit, dává nové výzvy, které je možná škoda nevyužít. Pokud to s ní myslíte vážně, nikdy vás nezačne nudit.

*Jana Burdová; Foto Lucie Robinson;
zdroj: <http://ona.idnes.cz>*

Celé dětství jsem měla jasno, jakou práci chci jednou dělat. Má teta byla v té době zdravotní sestrou a starala se o malé pacienty s infekčními chorobami. Z mého dětského pohledu byla jakýmsi strážným andělem, pomáhala i organizovala a navíc nosila v tu dobu krásnou uniformu s tvarovaným čepcem :)

Křižovatka první:

Škola mi šla, praxe mě i bavila, ale chybělo mi více svobody, ve zdravotnictví je vše přesně předem určené, není možné nic dělat individuálně (naštěstí pro pacienty :)). Pro mou mamku to bylo náročné období, bylo mi šestnáct a vymýšlela jsem si každý měsíc jiný obor. Když těch změn měla dost, právě jsem dva týdny zkoušela kadeřnickou školu a chtěla opět jinam. Rozhodla, že ji dokončím. Nezvykla jsem si a hned po maturitě jsem udělala přijímačky na obor archivnictví Filozofické fakulty UK. O letních prázdninách jsem se dostala na brigádu do salonu k Ireně Padevítové a do v té době nadmíru úspěšného kadeřnického týmu. Práce mne začala bavit a studium jsem odložila na neurčito.

Křižovatka druhá:

Po několika letech se náš tým začal rozpadat a každý se vydal svou cestou. Bylo mi dvacet a bavilo mne cestovat a poznávat lidi. Dostala jsem příležitost být prvním školitelem pro tehdy v Čechách novou kadeřnickou značku Redken. Můj Šéf mi dal dva týdny na osvojení znalostí, služební auto, mapu (navigace se v té době ještě nepoužívaly) a poslal mne do prestižních kadeřnických salonů v republice. Dnes bych takovou osobu asi do svého studia nepustila, ale pár let po změně poměrů v Čechách se mnoho dělalo podobně. Byli jsme úspěšní, školitelské aktivity daly kadeřnické práci další rozměr a mně se navíc velmi rychle rozrůstala klientela. Pak mi zavolala

kamarádka kosmetička, že má na horách pronajatý salonek a jestli bych do toho nešla s ní. Byl to konec světa ale také hraniční přechod do Německa. Můj plán byl zkusit víkendy a vydělat něco navíc. Neměla jsem místo v salonu, byla jsem školitel a za své klienty jsem upravovala v jejich prostředí. Šla jsem do toho a zjistila, že víkendy nestačí. Hraniční přechod, lyžařské středisko a výhodný kurz eura přitahovalo turisty. Vznikala tam výborná klientela, zvyklá se o sebe starat a vyžadující odpovídající servis a kvalitu, na kterou byla zvyklá z Německa. Tohle v tu dobu v Čechách zoufale chybělo. Aby toho nebylo málo, mamka mi řekla o konkurzu, který pořádala Česká Televize, na pozici asistenta produkce v tu dobu nového pořadu Nedej se. Chtěla, abych to zkusila, možná mě chtěla posunout jinam. Na konkurz jsem jela, bylo tam neuvěřitelné množství dívek, připomínalo to konkurz na miss. Já přijela v džínách a bez make-upu, když jsem viděla tu frontu, šla jsem na autobus domů. Jel až za hodinu, vrátila jsem se

a konkurz nakonec absolvovala. Za pár dnů mi zavolali, že pokud do týdne budu připravená pracovat, to místo je moje. Součástí práce bylo studium na přírodovědecké fakultě a bydlení v Praze. Bylo to asi nejtěžší rozhodování v životě. Nakonec jsem neopustila svou rozdělanou práci. Mimochodem pořad "Nedej se" je úspěšný, ČT ho vysílá dodnes.

Jana Burdová při práci; zdroj: <http://www.janaburdova.cz>

Abych nelitovala svého rozhodnutí, vymyslela jsem tak trochu adrenalinovou jízdu. Vybudovat na horách opravdové kadeřnické studio. Našla jsem prostor po bývalé prádelně, který patřil obci, a po dohodě ho kompletně zrekonstruovala. Byla jsem nezkušená a spolehla jsem se jen na ústní dohody. Když bylo vše postavené, tehdejší starosta změnil názor a smlouvu na užívání prostor mi nedal. Naopak se rozhodl nemovitost prodat nejvyšší nabídce. Byl to klasický podvod, nejvyšší nabídku dal místní kuchař, který vůbec nevěděl, že něco kupuje :) Když to vyšlo najevo, prodej byl zrušen. Měla jsem úvěr, dluhy u rodiny a hrozný pocit křivdy. Většina zastupitelů byla na mé straně a rozpoutala se dvouletá politická bitva, která skončila mimořádnými volbami a odvoláním starosty. Moje smlouva nebyla samozřejmě jediným sporem mezi zastupiteli, ale spustila události. Po několika letech podnikání v nejistotě, nekonečných jednání a hledání právních cest jsem nemovitost konečně koupila. Kadeřnické studio jsem zvětšila a stejně tak i pracovní tým. Klientela se hrnula sama, vyřešila jsem své závazky a začalo velmi pohodlné období.

Křižovatka třetí:

Měla jsem svůj salon, který mne už pomalu přestával potřebovat, hodně zkušeností v kadeřnické praxi. I když jsem se věnovala školitelské práci pro několik kosmetických značek, zbývalo mi dost času nejprve na zábavu, pak jsem začala přemýšlet, co dál. Hodně jsem cestovala, pracovně i soukromě a uvažovala jsem o životě v jiné zemi. Druhá možnost bylo vrátit se ke studiu a úplně změnit obor. Vrátila jsem se z delšího

cestování ve Francii, zavola mi kamarád, kadeřník, který se naopak vrátil z Austrálie a také nevěděl, co dál. Napadlo ho, založit kadeřnickou školu, která by připravila po „staru“ vyučené kadeřníky podle současných potřeb zaměstnavatelů a klientely. Zaujalo mne to a dohodli jsme plán. On byl z Prahy a já z Teplic, ideální kombinace pro širší záběr naší práce. Kadeřnická akademie potřebovala prostory. Rozhodli jsme se, že jeden prostor realizujeme v Teplicích, o ten se postarám já, druhý v Praze. Školit jsme měli společně. U kadeřnických akademií je obvyklé, že mimo výuku fungují jako normální salony, i pro zajištění dostatečně kvalitní praxe pro studenty. Chtěla jsem odpovídající propagaci, a pokud měl být náš projekt úspěšný, potřebovali jsme všeobecnou prestiž jako profesionálové v oboru kadeřník. Věděli jsme, že jsme dobří, ale bylo nutné to oficiálně prosadit. Začal klasický kolotoč hledání prostor,

rekonstrukce, domlouvání partnerů a můj nápad jít do HDA. To je nejvyšší kadeřnická soutěž, jejíž prestiž vyplývá z mezinárodní platnosti titulu Hairdresser of The Year, neboli Kadeřník roku a je otevřená pro všechny, bez ohledu na příslušnost ke značce.

Jana Burdová s Taťanou Kuchařovou při otevření Studia Jana Burdová; zdroj: <http://www.janaburdova.cz>

Můj cíl bylo získat nominace v kategorii, nebo ji vyhrát. Tohle rozhodnutí změnilo můj život na mnoho let. Příprava kadeřnického studia a akademie trvala celý rok. Prostory byly velké, téměř dvě stě metrů plochy k úplné rekonstrukci. Při tom se připravovala a natáčela první propagační videa k výuce. Dávala jsem dohromady také soutěžní tým a poznala pár lidí z úplně jiné branže, návrháře, výtvarníky, fotografy a další. Líbila se jim moje práce a začali jsme spolupracovat na různých projektech a focení. Pro výstavy, magazíny a taky reklamu. Hodně mě to bavilo, bylo to nové a měla jsem relativně dost času. Pendlovala jsem mezi Prahou, kde jsem si užívala kreativní práci, a Teplicemi, kde jsem se snažila o kompromisy s dělníky na stavbě mého studia. Těšila jsem se, že až bude postaveno a otevřeme studio a akademii, budu mít více času :)

Jana Burdová při česání Terezy Kostková; zdroj: <http://ahaonline.cz>

Z dnešního pohledu neskutečně naivní představa. Jako lavina mne zavalil nečekaně velký úspěch v HDA, otevření Studia a akademie a stále zajímavější práce pro Art-fashion tým v Praze. Řešila jsem i soukromé starosti, po mnoha letech jsme s mou profesní kamarádkou, která byla mou pravou rukou v kadeřnictví, dospěly do bodu, kdy jsme se rozhodly jít každá svou cestou. Musela jsem něco odložit a byla to právě akademie, která to vše spustila a také soukromý život. Teplické studio potřebovalo

úplně jiný přístup, bylo jako narozené dítě, které tu najednou je, a potřebuje vaší stoprocentní pozornost. Bylo třeba doplnit si manažerské vzdělání, najít rovnováhu mezi racionálním a kreativním myšlením. Mezi získáváním znalostí a jejich předáváním.

Ukázka tvorby; zdroj: <http://www.novinky.cz>

Přišel první obrovský profesní úspěch, titul kadeřník roku České a Slovenské republiky 2008, výstava uměleckých fotografií s mými vlasovými kreacemi v Muzeu Art and design v New Yorku, spolupráce s Taťanou Kuchařovou a dalšími českými osobnostmi. Kolekce účesů dozrávaly v sofistikovanější styl a běžná práce s klientelou se změnila v hledání osobního stylu jednotlivé osobnosti. Následoval druhý titul Kadeřník roku 2009, autorské vlasové přehlídky, publikování v odborných i lifestylových magazínech. Teplické studio potvrdilo své právo na život a rozvíjející se klientela, mně a mému týmu vracela spoustu energie. Zaměřili jsme se na profesionální léčení poškozených

vlasů, což se ukázalo jako žádaná cesta. Třetím vítězstvím jsem se stala nejvýše oceněným českým kadeřníkem, teplické studio má svou pevnou pozici na trhu, je úplně běžné, že za námi klienti pravidelně jezdí, z Prahy až po Drážďany z Liberce po Karlovy Vary. Naučila jsem se vytvářet svým zaměstnancům podmínky pro kvalitní práci a daří se najít i trochu času pro kreativní projekty jako jsou Jarní Proměny, titulní strany Luxury Guide a soutěžní kolekce.

Jana Burdová a ocenění z kadeřnických soutěží; zdroj: <http://teplicky.denik.cz>

Díky lidem, se kterými pracuji, naším báječným klientům, díky rodině a příteli Davidovi a také mým kamarádům.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Kontakt:

**Studio Jana Burdová
(BURDOVA s.r.o., Ego s.r.o.)**

U Nádraží 11, Teplice 415 00

tel: +420 417 532 262

mobil: +420 775 888 732

email: recepce@janaburdova.cz

web: www.janaburdova.cz